

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 9C/23/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813212973
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Gešvantnerová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3813212973.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudcom JUDr. Beatou Gešvantnerovou v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., IČO: 35831154, Karadžičova 8, Bratislava, zast.: JUDr. Ján Šoltés, Karadžičova 8, P.O.BOX 205, Bratislava proti odporcovi: J. S., nar. XX.X.XXXX, Q. E. XXX, Q. E., v konaní zastúpená opatrovníčkou R. O., tajomníčkou Okresného súdu V. o zaplatenie 144,45 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd u k l a d á odporkyňu aby do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatila navrhovateľovi sumu 96,65 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne :

- zo sumy 57,89 € od 12.06.2010 do zaplatenia,
- zo sumy 19,71 € od 12.07.2010 do zaplatenia,
- zo sumy 19,05 € od 12.08.2010 do zaplatenia

a na účet právneho zástupcu navrhovateľa nahradila trovy právneho zastúpenia ako budú vyčíslené v písomnom vyhotovení rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd návrh z a m i e t a. Žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

odôvodnenie:

Navrhovateľ návrhom doručeným súdu dňa 11.6.2013 prostredníctvom právneho zástupcu žiadal zaviazať odporkyňu na zaplatenie 144,45,- eur s 9%-ným úrokom z omeškania zo sumy 57,89,- eur od 12.6.2010 do zaplatenia, s 9% -ným úrokom z omeškania zo sumy 19,71,-eur od 12.7.2010 do zaplatenia, s 9% -ným úrokom z omeškania zo sumy 19,05,-eur od 12.8.2010 do zaplatenia. K návrhu pripojil zmluvu o pripojení z 3.9.2009, faktúry a zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorou právny predchodca navrhovateľa Slovak Telekom a.s Bratislava postúpil pohľadávku na navrhovateľa. Poukázal, že odporkyňa uzavrela s právnym predchodcom navrhovateľa zmluvu o pripojení podľa zákona číslo 610/2003 Z.z., na základe, ktorej sa odporkyňa zaviazala odoberať službu a platiť za ňu. Právny predchodca navrhovateľa vystavil odporkyňu faktúry: splatnú 11.6.2010 na sumu 57,89 eur, splatnú 11.7.2010 na 19,71,-eur, splatnú 11.8.2010 na sumu 19,05,-eur, ďalej si uplatnil 47,8 eur faktúrou splatnou 8.11.2011 a 2,5 eur faktúrou splatnou 11.9.2010, obidve ako zmluvnú pokutu. Odporkyňa faktúry neuhradila, preto sa dostala s plnením do omeškania od splatnosti. Navrhovateľ v podaní z 29.9.2014 poukázal, že zmluvná pokuta nezabezpečovala dlh odporkyne, ale zabezpečovala benefity, ktoré poskytoval právny predchodca navrhovateľa odporkyňu. Teda odporkyňa nebola sankcionovaná za to, že nezaplatila splatné faktúry, ale že nesplnila svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, preto bola jej SIM karta vypojená z prevádzky a porušila tak svoju povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu viazanosti. Zmluvná pokuta v tomto prípade plní funkciu satisfakčnú (reparačnú) ako aj preventívnu. Dojednanie zmluvnej pokuty s odporkyňou bolo dojednaním individuálnym a aplikácia § 53 ods.1 OZ neprichádza do úvahy. Odporkyňa mala možnosť ovplyvniť výšku zmluvnej pokuty pri dojednávaní zmluvy o pripojení, mohla uzavrieť zmluvu bez zmluvnej pokuty, ak by si ne zvolila zmluvu bez viazanosti. Zmluvnú pokutu možno dojednať len za porušenie, nerozhoduje či ide o vážne alebo menej vážne porušenie, preto nemožno hodnotiť

prijateľnosť alebo neprijateľnosť zmluvnej pokuty na základe toho, či je zmluvná pokuta nižšia s postupom času, alebo ostáva rovnaká. Navyše právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyňi benefit v podobe dvojnásobného počtu voľných minút pre príslušný program služieb počas dvadsiatich štyroch mesiacov nasledujúcich po uzavretí zmluvy za nezmenenú cenu. Účelom dojednania o zmluvnej pokute bolo naplnenie funkcie zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody. Právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyňi benefity v podobe akciových cien volania pri využití služby Relax 100 v sume 19,71,- eur za mesiac v podobe dvojnásobku počtu voľných minút pre príslušný program Služieb počas 24 mesiacov nasledujúcich po uzavretí zmluvy za nezmenenú cenu, pričom odporkyňa sa právnomu predchodcovi navrhovateľa zaviazala záväzkom viazanosti pri získaní výhody v podobe akciovej ceny za poskytovanie služby Relax 100 a poskytovaním benefitu. Odporkyňa nič nebránilo vybrať si balík služieb v plnej hodnote bez záväzku viazanosti. Mala teda možnosť uzavrieť zmluvu bez viazanosti, benefitov a bez zmluvnej pokuty. Postup pri uzatváraní tejto zmluvy možno považovať za individuálne dojednanie. Takéto dojednanie zmluvnej pokuty nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán.

Súd vykonal pojednávanie, pričom konal v neprítomnosti navrhovateľa, jeho právneho zástupcu, ktorý predvolanie riadne prevzal, bez ospravedlnenia sa nedostavil. Navrhovateľ a právny zástupca navrhovateľa žiadali, aby súd konal v ich neprítomnosti. Súdu miesto pobytu odporkyne nie je známe, preto jej po splnení zákonných predpokladov ustanovil opatrovníčku, ktorá žiadala, aby súd rozhodol podľa zákona. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie všetkými navrhovateľom navrhnutými listinnými dôkazmi, a to: zmluva o pripojení (čl. 4), faktúry (čl.6-14), zmluvou o postúpení (č.l. 16 a nasl.) z ktorých mal preukázaný nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ a odporkyňa uzavreli zmluvu o pripojení. Na základe zmluvy navrhovateľ odporkyňi poskytol a sprístupnil verejné elektronické komunikačné služby prostredníctvom siete T-Mobile Slovensko. Odovzdal do užívania SIM kartu, ktorej prideliť telefónne číslo a zaviazal sa poskytovať v zmluve špecifikované služby. Podľa zmluvy sa odporkyňa zaviazala po dobu 24 mesiacov dodržiavať zmluvné povinnosti, predovšetkým včas platiť cenu služieb vyfakturovanú právnym predchodcom navrhovateľa. Právny predchodca navrhovateľa vystavil odporkyňi faktúry splatné vo vyššie uvedených termínoch. Tiež mu za nezaplatenie služieb riadne a včas vystavil faktúry na zmluvné pokuty a to faktúru za upomienku oneskorenej platby 2.5 eur splatnú 11.9.2010 a faktúru na zmluvnú pokutu 47,8 eur splatnú 9.11.2011. Podľa § 78 ods. 9 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, zmluvy o pripojení podľa doterajších predpisov sú zmluvami o poskytovaní verejných služieb podľa tohto zákona (zákon nadobudol účinnosť dňa 01.11.2011, okrem ustanovení § 42 a § 44, ktoré nadobudli účinnosť dňa 01.01.2012, t.j. ide práve o ustanovenia o zmluve o poskytovaní verejných služieb a transparentnosť a uverejňovanie informácií pre užívateľa; zákon zrušil zákon č. 610/2003 Z. z.). Podľa § 43 ods. 1 a 2 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 610/2003 Z. z.“), zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z. z., podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z., účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania.

Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa na náhradu škody vyplýva, že sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti žalovaného zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 OZ je: 1. protiprávny úkon, 2. spôsobenie škody, 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou, 4. zavinenie.

Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných zákonom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených 4 predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

V prejednávanej veci zo strany navrhovateľa, nesúceho dôkazné bremeno nebolo preukázané už splnenie predpokladu uvedeného v bode 1. Vychádzajúc zo skutkového vymedzenia návrhu nepreukázal, že odporkyňa v zmluvnom vzťahu nezotrvala po dobu 24 mesiacov. Nepredložil ani všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb (ďalej len VP), ktoré sú súčasťou zmluvy.

V prejednávanej veci navrhovateľ písomné ukončenie písomne uzavretej zmluvy o pripojení nepreukázal. Treba teda uzavrieť, že platné ukončenie zmluvy s odporcom preukázané nebolo. Teda treba vychádzať z predpokladu, že odporkyňa svoj záväzok zotrvania v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov splnila, čím nie je daný predpoklad č. 1 vzniku škody.

Pokiaľ ide o samotný vznik škody (predpoklad č.2), k tomu súd uvádza - podľa § 442 ods.1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

OZ nedeľuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, tj. peniazmi, a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971, s. 151). Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedenie veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971, s. 153). To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971, s. 152).

Podľa navrhovateľa mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou služby a jeho akciovou cenou. Aj keby bol splnený zo strany odporkyne predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky právneho predchodcu navrhovateľa poskytuje služby lacnejšie, v prípade ak sa ich spotrebiteľ zaviazal používať dlhšiu dobu, v tomto prípade 24 mesiacov. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou služby, tak nie je následkom (tvrdeného ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu odporcu, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany právneho predchodcu navrhovateľa reparaovaný prehodením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku právneho predchodcu navrhovateľa tak nedošlo.

S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj nesplnenie 3. predpokladu pre vznik škody (kauzálny nexus), pretože aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania odporkyne v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku právneho predchodcu navrhovateľa (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon ale zmluva právneho predchodcu navrhovateľa s dojednaním akciovej ceny služby.

Navrhovateľ sa ďalej domáhal zaplatenia zmluvnej pokuty vyplývajúcej zo zmluvy uzavretej 3.9.2009.

Podľa odsekov 2 a 3 Zmluvy sa účastník zaväzuje, že nepretržite po dobu 24 mesiacov od nadobudnutia platnosti tohto dodatku zotrvá v zmluvnom vzťahu s Podnikom podľa Zmluvy ako účastník služieb, nepožiada o vypojenie SIM karty z prevádzky, nedopustí takého konania, alebo nedá svojim konaním žiaden taký podnet a ani neumožní také konanie, na základe ktorého by Podniku vzniklo právo odstúpiť od Zmluvy alebo právo vypovedať Zmluvu z dôvodov nesplnenia alebo porušenia povinností zo strany účastníka, ku ktorým sa zaviazal v tomto Dodatku alebo v Zmluve, alebo na základe ktorého by bol Podnik oprávnený mu v dobe viazanosti dočasne obmedziť alebo prerušiť poskytovanie služieb. Podľa odseku 3. platí, že v prípade porušenia niektorej z povinností Účastníka a následnej deaktivácie SIM karty, je účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu 47.8 eur. Zaplatením akejkoľvek zmluvnej pokuty podľa tohto dodatku nezaniká právo podniku na náhradu škody v celom rozsahu, ktorá mu vznikla porušením povinnosti účastníka, na ktorú je viazaná zmluvná pokuta.

Súd pri svojom rozhodovaní o zmluvnej pokute vychádzal z nasledujúceho:

Procesnému súdu je známe, že rozsudkom Okresného súdu Prešov z 13. 8. 2010 č. k. 17C/23/2010-65 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 29. 6. 2011 č. k. 2Co/137/2010 bola zmluvná pokuta rovnakého významu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Obdobne aj vo veci Okresného súdu Prešov zo 16. 8. 2010 č. k. 17C/112/2010-35 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 9. 5. 2011 č. k. 18Co/136/2010. Vo viacerých prípadoch tiež došlo k právoplatnému zamietnutiu žalôb operátora o plnenie z rovnakej zmluvnej pokuty z dôvodu jej neprijateľnosti (rozsudok Okresného súdu Svidník z 31. 10. 2011 č. k. 7C/119/2011, rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou z 26. 10. 2011 č. k. 11C/184/2011-82 a iné). Vyššie uvedené je zrejme aj z rozsudku KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Ustanovenie § 53a OZ je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok: „Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.“

S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov: „Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.“ (čl. 6 ods. 1 smernice). Ustanovenie čl. 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku (uznesenie Súdneho dvora C-76/10 POHOTOVOSTĚ/Korčkovská, bod 50), teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať.

Ustanovenie § 53a ods. 1 OZ zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (§ 53 ods. 5 OZ; absolútna neplatnosť). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, naviac zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane práv spotrebiteľa. Zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku. Súd ako orgán členského štátu EÚ je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex offio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj z takej, ktorú súd

už skôr judikoval (§ 53a OZ). Plnenie z takejto podmienky naviac vždy zakladá bezdôvodné obohatenie (§ 451 ods. 1 OZ ; „z neplatného právneho úkonu“). Naviac zmluvnú pokutu uplatňovanú z absolútne neplatného zmluvného dojednanja nemožno zmoderovať, pretože tomu bráni jej neplatnosť. Zníženie zmluvnej pokuty podľa všeobecného ustanovenia § 545a OZ sa môže týkať iba platne uzavretej zmluvnej pokuty.

Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejмый a rešpektovaný subjektmi práva ipso facto. Povedané inak, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania (v podobe používania neprijateľnej zmluvnej podmienky) je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnou povinnosťou rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Takéto - prirodzene anticipované konanie - je nielen prejavom rešpektu k právu, k hodnotám právneho poriadku a zásadám súkromného práva, ale osobitne prejavom konania v súlade s dobrými mravmi (§ 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z.) a v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti (§ 2 písm. u) zákona č. 250/2007 Z. z.). Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zřejmé, že ide o rovnosť len formálnu. Aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom (porov. rozsudky Mostaza Claro, C 168/05, bod 25, Océano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98).

Vzhľadom na ustanovenie § 53a ods.1 OZ procesný súd teda ani nemohol pristúpiť k opätovnému vyhodnocovaniu zmluvnej pokuty, pretože je právoplatne judikovaná ako neprijateľná a iný postup by len relativizoval ciele únie zabrániť súvislému používaniu nekalej klauzuly, ktoré má súd naplniť a nie svojou rozhodovacou činnosťou spochybňovať a popierať. Navrhovateľ poskytol odporcovi telekomunikačné služby na základe zmluvy o pripojení, v konaní však nijakým dôkazom nepreukázal, že by si odporkyňa povinnosti, ktoré tiež z návrhu nie sú zistiteľné, keďže neboli k návrhu pripojené všeobecné obchodné podmienky právneho predchodcu navrhovateľa, neplnila a že je teda povinná zaplatiť zmluvnú pokutu, pričom v tomto smere teda navrhovateľ ani neuniesol dôkazné bremeno. Bez ohľadu na tieto skutočnosti súd z vyššie uvedených dôvodov návrh vo veci uplatnených zmluvných pokút zamietol. Návrh navrhovateľa je však dôvodný v časti uplatnenej ceny nezaplatených služieb. Navrhovateľ poskytol odporkyňi telekomunikačné služby na základe zmluvy o pripojení, za ktoré jej vyúčtoval odplatu, pričom odporkyňa mu nezaplatila za takto vyúčtované služby celkom čiastku 96,65,- eur. Odporca sa so zaplatením tejto sumy dostal do omeškania ku dňu nasledujúcemu po splatnosti týchto faktúr, preto je povinný zaplatiť navrhovateľovi aj úrok z omeškania z tejto sumy vo výške podľa zákona, ktorú mu súd priznal podľa uplatnenia.

O trovách súd rozhodol podľa § 142 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo a preto žiadnemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Prievidza do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.